

Výroční číslo 2006/2007/2008 – X. ročník

2008

RANDAL

Infolisty Royal Riders motoklubu Kutná Hora

...VĚŘTE NEVĚŘTE,
RANDÁL JE ZPÁTKY!!!

ORSAH!

Pohledy do zpětného
zrcátka...

Jízda životem
aneb svatby a křtiny

Nové mašiny v klubu

Dovolené
po ČECHÁCH
2006
2007

Dovolená Anglie-Normandie

FESTLEJT
ohlédnutí
za roky
2006 a 2007

URČENO VÝHRADNĚ PRO MOTORKÁŘE

www.royalriders.cz

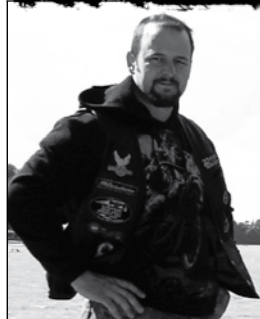
LETOS OSLAVÍME
10 LET KLUBU

RANDAL
1/2008

RANDÁL

...VĚŘTE NEVĚŘTE,
RANDÁL JE ZPÁTKY!!!

Úvodní blábol....

Ušiska mám už vytahaný, kožich vypelichanej a játra vychlastaná.... jak po mě můžete chtít vydávat tuhle snůšku žvástů, když víte jak na tom jsem...

Vík taky sliboval... Medvěd nebude o moc větším lhářem, když už přes dva roky dluží klubu Royal Riders

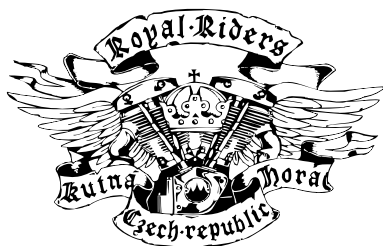
nejžásnější plátek, jakej jeho nora kdy viděla. Proč takovou dobu nevyšel všemi obdivovaný Randál je jen těžko vysvětlitelné. Žádný argument totiž ty vaše zakrnělé mozečky nejsou schopný pochopit. Jděte si radši dát panáka. Nebo néééé... já vám to povím.

Je to pouze moje neschopnost a stálej stav střídajícího se opilství se střizlivěním, který můžou za to, že jsem nedokázal přestat žít naplno a vnímat jak čas strašně letí. Prostě jsem si špatně nařídil hodinky a bylo to. Svůj podíl na tom měl také obrovský přisun vašich příspěvků, kterých bylo slovy nula a zájem o dění v naší tlupě na bodu zmrzlého pohlavního údu. Je však zajímavé, že by i tak bylo celé dva roky o čem psát, protože i přes nepochopitelnost černé díry se dělo tolik akcí, že by jejich popsání vydalo na několik ročníků Randálu. Kdyby ovšem vycházel a hlavně ho někdo naškrábal. Ty dva roky jsou prostě v prdeli stejně jako naše játra.

Následujících pár stránek je tak jen to, co se mi povedlo vyháhnout ze žumpy alkoholických vzpomínek. Omluvte proto nepřesnosti v datech, místech a rozměrech akcí. Nic tady asi nebude souhlasit, pouze lidé jsou reální. Berte tak tento Randál jako vstupenku do vlastních pamětí. Ti, co na jednotlivých akcích byli, si zajistě při čtení mnohokrát řeknou „to bylo jinak“. Nejdůležitější však je, že to mohou říct, protože se jich zúčastnily. Ostatní budou jen kroutit nepochopitelně hlavama. Je to však jen a jen jejich chyba, že s náma nejezdějí.

Kdo je z předešlých řádků moudrý, tomu gratuluji a platí mi panáka. Medvěd

LETOS OSLAVÍME

Akce a akcičky

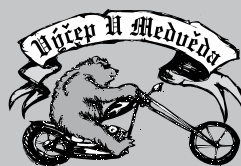
aneb jak jsme dva roky pařili v Pařírně

Jak si v tomto „zmrtvýchvstání“ Randálu několikrát přečtete, nebyla v době, kdy nevycházel, nouze o množství nejrůznějších akcí. Popisovat každou jízdu, sraz, narozeniny, křtiny, svobodu, svatbu atd. však asi nejde. Stačí říct, že nejmíň každé tři týdny se konala v roce 2006 nějaká velká pařba a následující rok byl neméně hojný.

Důvodem bylo asi období, kdy mnoho členů klubu a ostatních známých dospělo najednou do zlomové fáze života, kdy jedni slaví významný počet odkroucených let na tomto světě, jiní budují rodiny a další místa k bydlení. Vše se to musí samozřejmě zapíjet.

Jedno takové místo budované k bydlení se stalo i základnou pro většinu proběhlých akcí. Je jím „PAŘÍRNA“ na Medvěděově panství v Přitokách u Kutné Hory. Mnoho lidí si myslí, že si pořídil barák (bývalou starou kovárnu) na pozemku 3000m², jen proto, aby tam mohl mít takové místo na chlastání... a proč by ne. Co by to však bylo za chlastání bez lidí, kteří tam chodí konzumovat alkoholické nápoje a pařit až do rána. Myšlenka udělat takové místo, kam se dá zajet na mašině, klidně přespat a oslavit narozeniny a výročí bez problémových sousedů, bez omezení, se setkala s velkým ohlasem a akce tak mají již dvouletou tradici.

V budoucnu by se PAŘÍRNA mohla stát i oficiálním klubovým zázemím s pravidelnými akcemi nejen pro členy klubu.

Pohledy do zpětného zrcátka... aneb průřez akcemi v roce 2006 a 2007

Zahajovací vyjížďka 2006

Zahajovací vyjížďka je vždy jedinečnou událostí. V roce 2006 byla významná hlavně kompletní členskou účastí. Z této vyjížďky vznikla i jedna z nejhezčích klubových fotek. Akce samotná byla jedna s největší účastí motokářů, přes 100 mašin. Jelo se směr Chlumec nad Cidlinou, před ním pak na Přelouč do motorestu Na Cikánce.

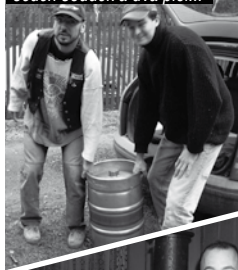
Podzimní vyjížďka 2006

Podzimní vyjížďky nebývají příliš hojné na účast a to bylo 22.10.2006 dobře. Na Valech se sjelo přes 50 mašin a to hlavně těch skalních příznivců našich akcí. Cílem se stala restaurace v Sázavě. Do ní se však jelo trochu oklikou nádherným údolím přes Vlkancice, a to při krásném i když už chladném podzimním počasí.

Oslava 8. výročí založení klubu RR

Jeden soudek a dva pičí...

Termín oslavy výročí založení Royal Riders se snažíme každý rok držet co nejlíže skutečnému datu zrodu klubu, což bylo 27. 11. léta páně 1999.

Osmá oslava v roce 2006 v sobotu 25.11. probíhala tradičně na Vodácké chatě. Pilo se pivo, žralo se maso z lodny, střílelo se do vzduchu z Jardovy bouchačky a nechyběl ani půlnoční ohňostroj. Prostě oslava jak má být.

...vítání občáňků...

...dobrou noc strýčku Myslivče

Zahajovací vyjížďka 2007

I když se přípravy na zahajovací vyjížďku v roce 2007 rovnaly nule a o plakátování nemohla být ani řeč, setkala se s rekordní účastí. 8. dubna 2007 se tak na tradičním místě setkání, parkovišti Na Valech k Kutné Hoře, sjelo nečekaně víc než 150 mašin! Dokonce i městská policie z toho byla až tak hotová, že sama zajistila několika vozy plynulý průjezd městem a jeho opuštění.

Jelo se směr Štipoklasy a pak na Čáslav a končilo se v restauraci Na Huse. Tam už bohužel všichni nedorazili, což je důsledek extrémně početných vyjížďek. Kolonu nad padesát motorek už totiž není možné udržet jakoukoliv rychlostí pohromadě na delší vzdálenost. Proto jsme byli po této megavyjížďce rádi, že je za námi a do budoucna začali preferovat spíše méně početné akce.

Podzimní vyjížďka 2007

Na podzimní vyjížďku v roce 2007 nám příliš nepřálo počasí, což odradilo dost lidí. Účast nebyla velká také z důvodu nepropagování akce, takže nás pak hodně lidí kamenovalo, že o jízdě nevěděli. Na parkovišti na Valech se tak sjelo jen okolo třiceti motorek. Malý počet účastníků nás však příliš netrápil, spíš potěšil. Konečně jsou naše vyjížďky o pohodovém bezstarostném projetí, než o masové nekontrolovatelné koloně působící všude problémy. Kdo tedy přijel na podzimní vyjížďku 2007, ten se hlavně přelouč směrem Přelouč a motorest na Cikánce. Zpáteční jízda pouze členů klubu a nejbližších pak byla mostem do minulosti a každý zavzpomínal, jaké to bylo, když jsme si ve staré partě někam namířili. Kéž by tomu bylo stále tak.

Oslava 9. výročí založení klubu RR

...je líbo taneček...

24.11.2007 jsme oslavili na Vodácké chatě již devátý rok existence klubu. Jako vždy nechybělo maso z lodny a spousta piva a Myslivce. Na půlnoc byl naplánován ohňostroj, který si všichni pořádně užili díky vydatné zásobě kvalitní munice.

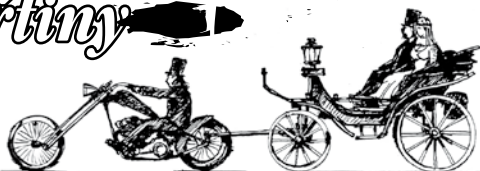
Tradiční oslavou jsme se přiblížili desátému roku existence, který by měl být ve více směrech zlomovým.

Jízda životem...

aneb svatby a křtiny

Vlašák v obležení

I když se to někomu nemusí zdát, tak se během uplynulých dvou let dělo v klubu možná víc akcí než kdy jindy. Zásadní změny v životech jeho členů totiž lze považovat i za klubové změny, jelikož na něj a jeho fungování mají velký vliv.

Životní rozhodnutí udělalo rovnou několik našich známých. Z členů klubu Royal Riders to byli Hugo a Aleš, kteří vsouplili do stavu manželského. Hugo „se upsal“ Jitce 17. 6. 2006 a Aleš rok na to Gabče 14. 4. 2007.

Na obou svatbách jsme samozřejmě museli ukázat, že se jedná o členy motoklubu. Takže dva roky po sobě byl Vlašský dvůr v Kutné Hoře v obležení našich nablýskaných strojů, které doprovázely i svatební průvody. Na hlučnost výfuků bohužel doplňují další svatby, které měly trochu nechtěný obřadní doprovod tůrujících motorů pod okny. Měli hold smůlu.

Samotným svatbám však předcházelo zapíjení svobod a také křtiny, které proběhly u Aleše před svatbou a u Huga až po ní. Do toho se vložil s potomstvem i další člen, Bob a za ty dva roky dokonce dvakrát.

O akce tak nebyla opravdu nouze a Royal Riders přejí Hugovi, Alešovi a Bobovi a jejich potomkům hodně štěstí a zdraví. Ať jim to pěkně šlape...

...a ať si najdou stále čas i na druhou rodinu v Royal Riders.

Hugo přijímá gratulace

Aleš, Gabča a Alešek

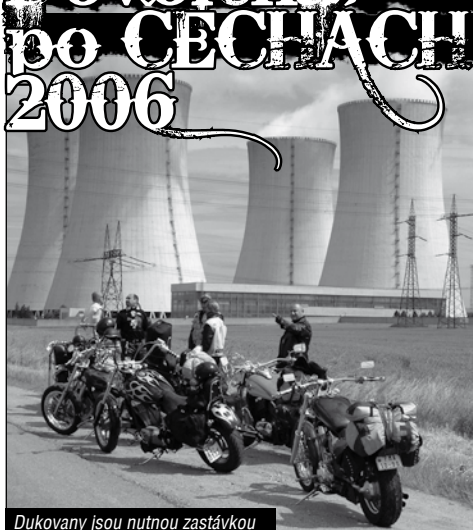
Skupinové foto na Hugově svatbě

Pohledy do zpětného zrcátka...

aneb dovolené po ČR v roce 2006 a 2007

Dovolena po ČECHÁCH 2006

2. - 8. 7. 2006

Dukovany jsou nutnou zastávkou

Jak jde čas, mnohé dovolené po Čechách splývají. Jsou to hlavně ty, kdy začínáme jízdu na Dalešickou přehradu do kempu Hartvíkovice. Tradice dobrých akcí nás sem totiž stále táhne. Bylo tomu tak i o dovolené v roce 2006, jako vždy na začátku července.

Sestava byla silná hned od prvního dne. Jel Ježíš, Medvěd, Kolumbus, Hugo, Milan, Jarda, Ríša, druhej Milan, Libor a Růža. Bylo nádherný počasí, a tak se i nádherně všichni spařili hned první noc na Dalešicích. Po zavzpomínání na legendární plac, se tato nemalá parta vydala směr Prostějov. Díky pozdějšímu vstávání byl hlavní plán projet se a sehnat hned nějaký pěkný kemp. I když se to podle příjezdové cesty, připomínající tankodrom nezdálo, nedaleko Moravského krasu se vyklubalo jedno takové solidní místo. Jelikož se přijelo už v odpoledních hodinách zbyl čas i na zábavu, které zdejší vybavení nabízelo až dost. Někdo si tak šel zahrát paintball, vykoupat se v bazénu, nacpat si žaludek

a Hugo šel pěkně ležet do pelechu, protože mu nebylo zrovna nelíp. Možná, že udělal tu nejsprávnější věc. Po zábavném odpolední se totiž v místní restauraci rozjela nespoutaná zábava, končící několika lístky popsanými čárkami za pivo a soutěží v bodání tupou stranou vidličky mezi prsty ruky. Po zavření výčepu to někteří zalomili pěkně do pelechu za Hugem a nezmaří jako Medvěd, Růža, Milan a Ríša našli ještě útočiště v jedné chatce plné studentů a studentek s alkoholickým vybavením. Nechybělo noční koupání a pozorování hvězd.

Ráno bylo krušné nejen díky kocovině, ale také díky nutnosti zaplatit zničený stůl od vidličky. Překvapení byli hlavně ti, co se akce vůbec nezúčastnili a ze solidárnosti také museli dát dvě kila.

Rozvášněné hlavy si pak všichni zchladili návštěvou Sloupsko-Šošůvských jeskyní, ideálním to místem pro vystřízlivění a nabráním dobrého vlhkého vzdušku. Po jeskyňářském zážitku následovala jízda směr sever. U Žamberka jsme začali hledat kemp okolo vodní nádrže Pastviny. Kemp se nakonec našel, ale bez života. No nic, nezbejvalo než tam život přinést. I když to bylo těžké, protože v místním obcerstvení měli jen lahvové pivo a to v předpotopním chladáku. S názorem, že táborák to oživí, začalo pak hořet všechno, co se dalo spálit

Vchod do Soupsko-šešuvských jeskyní

a málem i karvan nedaleko ohniště. S pivními kuželkami v podobě paliva se pak hrálo na autobus, kdy všichni reagovali pískáním brzd při hláše, „jdu tankovat“ nebo „jdu močit“. O noční život se pak postaral Růža s Medvědem při nálezu hromady starých hasících přístrojů za dámskými sprchami a jejich vystřikáváním. Co tam hledali asi každý tuší.

V autobusu u ohně se to pěkně klopf

Po další naplno prožité noci zatoužila výprava, teď už mírně znavených jedinců, po kultuře, takže následovala návštěva obranné pevnosti nedaleko Jablonné nad Orlicí. Původně nevinně vyhlížející pěší cesta k pevnosti se stala pro mnohé bojem o život, když šli v kožeňákách několik nekonečných kilometrů do kopce při 30° vedru. Oblečení se však na druhou stranu hodilo při vlastní návštěvě podzemních prostor pevnosti. Teplota tam totiž nepřesáhla 10°C, takže ten kdo se svlíknul na cestu a nechal oblečení na mašině, tady pěkně mrznul. Po mrtvém kempu na Pastvinách byla další noc řada

Návštěva pevnosti

na oživení, takže se skoro všichni přesunuli do kempu Rozkoš u České Skalice. Bohužel Ríša a Milanové už akci s drnčením jater opustili. Na známém místě to žilo. To se však nedalo říct o osazenstvu letošní výpravy, kteří toho přísunu zábavy už měli plný trávící systém.

Dovolená však nekončila, protože bylo stále krásné slunečné počasí. Jeli jsme dál přes Jičín do známého kempu Sedmihorky. Tam byla hlava na hlavě a problémem se zaparkováním, což odradilo Libora a partu opustil. Nahradil ho však Tomáš, který se zde alespoň na jednu noc k výpravě připojil. Následovalo koupání v přelidněném rybníku a noční zábava s živou kapelou hrající dokonce i Kabáty. Naštěstí pařbu dlouho do noci odpískal noční klid a také značná únava.

Další den se však nešlo domů, jak bylo původně plánováno, ale vyrazilo se ještě na Seč. Tam byl znát na brunátných ksichtech všech, hodně naplno prožitý týden. O nějaké velké noční akci tak nemohla být ani řeč. I když výjimky potvrzují pravidlo, takže se našli tací, kteří to i v poslední noc táhli pěkně k ránu.

...únava

Po příjezdu na parkoviště Na Valech, kde je tradiční místo setkání a loučení, byl každý rád, že dovolenou i letos přežil. Ovšem i přes únavu a zhutnovanost vnitřních orgánů byli všichni rádi, že mohli jet, protože právě ta zábava, jízda v bandě a vítr ve vlasech přináší nepomenutelné zážitky, které ničím nenahradíš.

Novolená po ČECHÁCH 2007 aneb na tučňáka

1. - 7. 7. 2007

Dovolena po ČECHÁCH

Tradiční dovolená po Čechách na začátku července byla v roce 2007 ve znamení příjezdu a odjezdu jednotlivých zúčastněných. Zdravé jádro klubu však vydrželo trápit játra celý týden.

Jako první vyrazili na cestu bez cílů Ježíšek s Kolumbem. Vzali to směr Praha a Berounka kde našli ideální V.I.P. kemp s noclehem pod přístřeškem. Před tím si však dali motokrosovou vložku. To by nebyl Ježíš, aby se nejele polem nepolem s cruiserem. Druhý den se k nerozlučné dvojici připojil Medvěd a vyrazili společně navštívit

unikátní lom Amerika a Mexico. Při poznávací procházce okolo těchto dvou roklín se udělalo pěkný vedro, a tak nezbylo, než posadit

Lom Amerika

Na tučňáka podruhé

kožeňáky „na půl žerdě“, aby se zabezpečilo přežití zdroje potomstva. Tím vznikla i hlavní hláška této dovolené „na tučňáka“, a tak jste mohli vidět v západních Čechách pochodovat po večerech několik těchto severských tvorů, většinou v dobré náladě a krokem nejistým.

Druhou noc dovolené se zatím jen tříčlenná skupina usadila v chatkách holandského kempu. Večer pak okusili pár piv a zažili tmu. V jednu chvíli totiž začala obsluha venkovního posezení zapalovat na stolech hostů svíčky, naši hoši však nechťeli působit jak nějaký buzeranti a tak se světla zřekli. Pak však jen překvapeně čuměli do tmy, když hospodská zhasla osvětlení.

Další den byla naplánovaná návštěva Malé pevnosti Terezín. Po prohlídce továrny na smrt následoval jen krátký přesun do kempu Slunce. Ten potěšil nízkými cenami a hlavně dorazil další účastník dovolené, Růža, bohužel pouze v plechovce. Večer pak všichni strávili v příjemném

Na tučňáka poprvé

občerstvení s trochou nezkušenou obsluhou, protože se při účtování Medvědových piv sekla o dvě stovky v jeho prospěch. A měl to zadarmo.

Terezín

Čtvrtý den dovolené se připojili další dva skalní příznivci této akce – Riša a Milan, v Novém Boru. Společně, už v pěkné skupině burácejících stojí, si to šinuli směr Český ráj. Slovo šinuli je opravdu výstižné, protože se nikam nespěchalo, a tak ručička tachometru nepřesáhla ani 80km/h. Proč taky, když se projíždí nádhernou krajinou západních Čech. V cílové lokalitě Českého ráje byl trochu problém sehnat kemp dle představ, tj. levnej s hospodou, která nezavírá. Na jeden takovej jsme sice narazili,

...spánek léčí

Lejčéém

ale když jsme zjistili, že je tam v odpoledních hodinách každé dospělé člověk vožralej jak plína, nechtěli jsme konkurovat a přesunuli jsme se dál. V dalším vybrané kempu sice nebyla pořádná hospoda, ale našťestí se ve vesnici nacházelo ideální picí místo. Dala se tedy večere a spousta kusů. Díky šarmu nově připojených - Richarda a Milana, nebyla dokonce nouze i o něžné pohlaví. Když už všechny vyhodili z hospody, začal Růža s Ježíškem ukazovat jak jsou střízlivý chozením po zábradlí a stolkami. Tělocvik však šel i ostatním, až na Richarda, který při přeležání ostnatého plotu neudržel svou atletickou postavu nad ostny a jeden mu vniknul do nohy. Zbytek večera pak byl ve znamení ošetřování jeho údu Tulamorkou a také sestřičkou.

Ráno přijel další člen, Hugo, bohužel také jen plechovkou. Tomu se naskytnul úchvatný pohled, když viděl skvadru opic z toho jednu kulhající. Další cíl cesty byl tak jasný, nemocnice v Děčíně. Richarda tam sešili a mohlo se pokračovat dál směr Litvínov, kde jsme splnili dávný slib. Navštívili jsem totiž dávného člena klubu Vládi. Ten nám poskytnul nocleh a hlavně připravil překvapení v podobě sudu piva a pečených kuřat. Je jen škoda, že byli všichni tak unavení z předešlé noci, a tak se šlo spát už okolo dvanáctý. Medvěd s Růžou však o něco déle a tak došlo i na focení spících s Vládovým mega křečkem Žezulkou.

...čmouchám Hugovinu

Od Vládi se už nabral kurz domov. Ovšem nebyla by to dovolená po Čechách bez nějakého místa, „kde to žije“. Poslední večer jsme tedy strávili na Mácháčci. Ze zprvu neviněného zakončení akce, se vyklubal velmi společenský večer. V místě stanování si totiž usmyslela partička holek oslavit svobodu jedné z nich. Pilo se pivo, chlastal se Rum a Myslivec, zpívalo se a panovala dobrá nálada. Prostě zakončení dovolené jak má být. Samozřejmě včetně půlnočního túrování Richardova stroje a spoustou nasraných rodičů malých dětí, který opravdu nemohly spát. Medvěd s Ježíškem a ještě jedním stvořením pak ještě navštívili několik kilometrů vzdálené disco, bohužel pravděpodobně pro čtyřprocentní menšinu.

Na tučňáka potřetí

Dovolená se jako vždy vydařila a ať se jí někdo zúčastnil den nebo celé, určitě má na co vzpomínat. A o to vlastně jde, o to, když si za nějakou dobu zavzpomínáme na tu všechnu srandu a hlavně pohodu. A když to třeba zapomeneme, naše zhuntovaný játra si to zajiště pamatovat budou.

Každý rok si tak říkáme, jestli to stále nazývat dovolenou, když si vždy sáhнем až na dno, nebo do dna?

Pohoštění u Vládi v Litvínově

Na Mácháčci

8. ročník srazu Royal Riders

FEST LEJT

28. - 30. 7.
2006
Záboří nad Labem

Málokdo tušil, že 8. ročník největší akce klubu Royal Riders bude v depu motokrosově tratě v Záboří nad Labem naposledy. Místní prostory jsme si už za těch pět ročníků, které jsme zde uspořádali, hodně oblíbili. Díky zaběhnuté organizaci tak probíhalo vše jak po másle. Narozdíl od předešlého roku vyšlo počasí, takže nezbejvalo než si užít a „fest lejt“. Brobíhaly tradiční soutěže, jako hod na kolík, jízda pomalostí, hod sudem, přetahování lanem, tlačení sudu, páka a hlavně pití piva na ex metrovou hadicí. Večer zahrály kapelky a pařilo se po celý víkend na plný plyn. Všichni, kdo zde byli, bohužel mohou jen vzpomínat na to, jaký to bylo v Záboří. Nicméně Fest Lejt se bude konat dál, i když už asi na jiných místech...

9. ročník srazu Royal Riders

FEST LEJT

27. - 29. 7.
2007
Lázně Roztěž

Změna je život, a tak se letošní, už 9. ročník setkání motorkářů a jejich příznivců, FEST LEJT přestěhoval z motokrosového depa v Zábofi nad Labem (kde se konal 5x) do areálu bývalých lázní Roztěž u Kutné Hory. Nové místo bylo zvoleno hlavně pro oživení jistého stereotypu, ale také pro zjednodušení nároků na přípravu, protože se zde před pár lety kanaly vyhlášené zábavy. Takže vybavení jako sezení, venkovní pódium a vnitřní sál stačilo jen oprášit. Sraz FEST LEJT patřil vždy k těm menším pohodovým setkáním, kde se většinou všichni znají, a tak tomu bylo i letos. Okruh lidí, co sem pravidelně jezdí se však rok od

roku zvětšuje, a tak se znovu objevilo i pár nových tváří a strojů. O všem vypovídající název FEST LEJT přilákal nejen motorkáře z druhého konce ČR (Brno, Ústí nad Labem), ale dokonce i pár polských příznivců českého piva. Okruh „fest lejčících“ se tak vyšplhal asi ke třem stovkám. Díky příznivé lokalitě okolo místa konání vyšlo až do sobotního večera pěkné počasí. V pátek to rozbalily kapely Monty Jack, Sibat a Capsella B.P. a uskutečnila se cvičná soutěž o nejmenší pupek. V sobotu dopoledne proběhla menší vyjízdka na burzu v Chotusicích a odpoledne se rozběhly oblíbené soutěže jako hod pneu na kolík, jízda pomalostí, držení štěněte (prázdného malého sudu), přetahování lanem a páka. Nejvíce pak pobavila soutěž GPS, při které se jede s trakařem slalom, přičemž řidič má zavázané oči a navigátor se veze a dává pokyny do mikrofonu. Vrcholem se stalo tradiční mistrovství v pití piva na ex metrovou hadici, kde ti

nejlepší dosahují časů okolo 8 sekund. Hodně návštěvníků se také zúčastnilo nevyhlášené soutěže o největšího notora, protože si u pořadatelů mohli udelet alkoholtest (čísla šly až ke 3,5 promile).

Sobotní hudební program narušilo „fest lití“ i z mraků, takže se aparatura stěhovala z venku do sálu. To způsobilo časový posun, proto bohužel nezahrála kapela Artery. Večer se tak změnil pouze na hardrock, punk and heavy metal v podání kapel Sorry, Komat, Koudelníkův syn a P.S.P.

Změna místa byla pro pořadající Royal Riders motoklub Kutná Hora výzvou a také snad úspěšnou generálkou na příští jubilejní ročník.

Dovolená do Anglie a Normandie

1.-13. 8. 2006

Mapa trasy - Německo, Holansko, Belgie, Francie, Anglie, Normandie

V létě 2006 jsme s Bětkou vyrazili na mojí „šadině“ za známými do Anglie s tím, že cestou zpátky projedeme pobřeží Normandie. Velkolepá dovolená měla hned několik prvenství. Jedním bylo to, že jsme se na tak dlouhou cestu vypravili tentokrát sami. Osamělá jízda na mašině skrývá totiž mnoho rizik od poruchy stroje po bouračku bez další pomoci. Ovšem na druhou stranu odpadá vzájemné zdržování a dohadování se o trase, či noclehu s ostatními. Další prvenstvím byl celkový počet ujetých kilometrů za čtrnáct dní, který se blížil 5000km. Kdo si však myslí, že se mašina prohybala pod naloženými věcmi na dlouhou jízdu, ten je na omylu. Řekli jsme si, že k cestě potřebujeme jen stan, spacák a nějaký to náhradní prádlo. Po zkušenostech z jiných dovolených totiž víme, že se nevyplatí tahat s sebou třeba jídlo a jiné spotřební věci, protože jsou v hypermarketech skoro stejně drahé jak u nás, stačí se trochu uskromnit. Důležitý je jen naplněný účet a kreditní karta. Pouze s hlavními nezbytnostmi jsme tedy 1. 8. 2006 vyrazili směr Anglie.

Jako vždy, když se jede na západ, ujeli jsme první den 250km do kempu Sycherák u Stráže, což je asi 20 km od Rozvadova. Brzo ráno jsme nabágovali motorku a vyrazili přes hranice vstříc novým zážitkům. Původně jsme plánovali, že přespíme někde v Německu, ale počasí přálo a zvládli jsme to až do Belgie. Z Rozvadova přes Frankfurt a Bonn do Maasmechelenu jsem urazili asi 660 km. Druhý den jsme vyrazili směr Brusel a přístav Dunkerque ve Francii. I když jsme měli před sebou jenom 260 km na celý den, protože jsme si trajekt do Anglie zamluvili až na den třetí, měli jsme toho večer dost. Celý den nepřetržitě přišlo, doslova „Fest-Lilo“ a navíc jsme dlouho nemohli najít volnej kemp, takže jsme se už těšili na odpočinek na lodi. Nakonec jsme se ubytovali v kempu v Grand Fort-Phillip a povečeřeli pizzu v legendárním přístavu. Další den jsme jen přežili pár kilometrů do přístavu Dunkerque a nalodili se. O mašinu v podpalubí jsem se nebál, protože místní zřízenci přikurtujou vše opravdu důkladně. Cesta tra-jektem do Doveru trvala zhruba 3 hodiny (sice delší doba než z Calais, za to levnější jízdenka) a protože jsme předpokládali, že v Anglii bude ještě horší počasí než jsme zatím

Nalodění v Dunkerque

zažili, pořádně jsme si vychutnali, že řídí někdo jiný, a že jsme v suchu (o to víc nás překvapilo, že právě ty čtyři dny strávený v Anglii byly jediný opravdu slunečný dny za celou cestu). Když jsme sjeli z trajektu na anglickou tříproudovku, musel jsem přehodit zrcátko na pravou stranu a zároveň změnit strany silnice. K mému překvapení, jsem si na jízdu vlevo zvyknul už po pár kilometrech a nedělala mi větší problémy, spíš se mi řídko líp než u nás. Za pár hodin jízdy do 250 km vzdáleného Swindonu jsem do sebe už lil Absinth, kterej si naši hostitelé přivezli před pár lety z Čech a nestačili ho vypít (během hodiny byl pryč).

V Anglii jsme ulevili na čtyři dny zadním částem a přesunovali se pouze pěšky. Viděli jsme spoustu doma postavených chopperů, který v Anglii jezdí zcela legálně, protože stavitelům stačí splnit podmínky tamní technický kontroly.

Když jsme se dost vydovolenkovali, namířili jsme si to zpátky „na pevninu starého kontinentu“. Před tím jsem si však musel koupit za libry olej GPS, kterej mojí Shadow dost chytá a je nutně sem

Dover - Anglie

tam doleжат. Tady se mi vyplatilo netahat ho sebou, protože je v Anglii o dost levnější než u nás.

Ke zpátečnímu trajektu jsme dorazili včas, a tak jsme se ještě nějakou dobu opalovali v přístavu. Do Francie jsme dorazili k večeru a našli kemp znovu v Grand Fort-Phillip.

Tam jsme teprve začali plánovat cestu po Normandii, abychom toho viděli co nejvíc, co se týká vylodění spojeneckých vojsk ve 2. světové a zároveň dodrželi termín návratu domů.

Veškerý stravovací potřeby se od teď omezily na rybičky v plechovce, hermelín za 1 euro, bagety a hodně vína. Za to jsme nešetřili na vstupech do muzeí a památníků.

Každý den jsme popojížděli po asi 200 km a užívali si krásný krajiny a moře, ze kterého ještě teď ční zbytky mol, který sloužily k nakládání lodí. Krásným zážitkem byl přejezd obřího Normandského mostu, který je pro jednostopá vozidla zadarmo. Nejsilnější zážitkem pak byla (teda kromě toho, že nám v době místní tříhodinový siesty došel benzin a nikde nikdo) návštěva památníku a hřbitova US armády nad Gold Beach. Komu naskočila husí kůže při sledování vojína Ryana, ten si ani neumí

Normandský most

Památník padlým US army

představit, co to je, když se před vámi rozprostře hřbitov plný bílých křížů a není vidět konec.

Po cestě jsme se zastavili také na Sword Beach, Juno Beach, Gold Beach a posledním místem, kde jsme přespalí před návratem domů byl krásnej a kupodivu levnej kemp přímo nad slavnou

Omaha Beach

Omaha Beach (levnej znamená dokonce levnější než u nás ovšem s ohodně vyšší úrovní služeb a prostředím, ideální na týdenní dovolenou).

Plní silných zážitků jsme pak vyrazili z Normandie nejkratší trasou domů. Protože jsme chtěli ušetřit za dálnice jeli jsme přes Caen, Rouen a po silnicích první třídy nad Paříží do kempu nedaleko Reims. Díky četnosti vesniček a měst na této trase jsme těch zhruba 400 km jeli celý den, ale zato jsme si užili francouzský venkov.

Od Reims jsme další den vyrazili směr Čechy. Plán na ještě jednu noc mimo rodnou zemi byl mnou zamítnut, a tak jsem tahal za plyn, co to šlo, abychom do večera těch 820 km domů zvládli. Sen o vlasti byl tak silný, že nás hnal vpřed i přes nepřízeň počasí. Celé Německo jsme tak projeli v silném lijáku, kdy nám ke všemu upadla značka a podřela zadní gumu. Ztracené šroubky nahradily nerezové z dopravního značení dálnice a jelo se se zatnutýma zubama dál. Poslední kilometry v nočních hodinách už byly bojem na život a na smrt. Do kempu Sycherák u Rozvadova jsme dorazili asi o půlnoci. Před tím jsme však potkali v Mekáči na hranicích kámoše, kterej jel ze Švýcarska a klepal si na hlavu při pohledu na nás bez nepromokavých oblečků a jen se základní batožinou. On, samožřejmě v nepromoku, měl na svém Banditu dokonce i rozkládací sedačky. Nevím jestli jsem se před ním cejtli jako pravověrný čoprista nebo masochista.

Po noci prožité v zimnicových křečích z prochlazení jsme však nevyrazili domů do tepla, ale směr Domažlice na oběd a pak na motosraz Springer mejdan u Strakoníc. Tam jsme mohli na otázku u vstupu, „odkud jedete“ po pravdě odpovědět „z Anglie“. Pařba na srazu byla pak jen završením mojí zatím nejdelší, nejnáročnější a nejkrásnější dovolené na mašině. Na stroj jsem se mohl po celou cestu, mimo dolejšování oleje, stoprocentně spohepnout stejně tak jako na Bětku před jejíž výdrží na malém tvrdém sedátku spolujezdce smekám.

European Bike Week 2006 a 2007

Od doby, kdy jsme navštívili největší evropský sraz Harleyů European Bike Week 2005, musíme se na něj každý rok vracet. Jelikož se koná na začátku září, je to takovej konečnej vrchol motorkářský sezóny. Sraz se koná v Rakouských Alpách u jezera Faaker See u Villachu. Okolo tohoto jezera je asi 11 km dlouhá silnice procházející třemi městečky, které se na týden, který sraz trvá, promění v motorkářské meky. Z bezpečnostních a dalších důvodů je tato silnice pouze jednosměrná, takže, když něco přejedete, musíte si dát celé kolečko znova. Nejen silnice, ale i okolí jezera se stává motorkářským rájem, kde auta nejsou vítána. Je to jako vstup do jiného světa, kde se 100

000 motorek sjede na jedno místo, a to hlavně jedné značky – Harley Davidson.

Na ročníky 2006 a 2007 vyšlo hodně špatné počasí, takže i odjezdy

nebyli ničím příjemným. Nejhorší to bylo asi při posledním ročníku, kdy jsme na akci jeli po několika skupinkách. Ježíš s Kolumbem si před návštěvou srazu chtěli projet ještě Alpy, což se jim stalo osudným, když na ně začal najeďnou padat sníh a byli nuceni vyčkat v horském penzionu na relativně dobré počasí bez padání sněhových vloček. Na akci tak dorazili stejně jako Medvěd s Bětkou, kteří to jeli na přímo. Ti na tom však nebyli o moc lépe, protože vyrazili do kempu na hranicích v ČR k večeru ve vydatném lijáku a ani nestačili přes noc uschnout a jeli přes Rakousko 400 km v dešti. Hnací silou byli jen SMS od Růží, který jel autem a hlásil, že nad Villachem svítí sluníčko. Je to však pravidlem, protože může být všude hnusně a jen nad Faaker See svítí stále mozol. Není tak divu, že někteří sundají zapařené koženáky a skočí do Alpského jezera.

Nebude možné dostatečně popsat vlastní průběh akce European Bike Week, protože jde hlavně o pocit. Kdo kdy byl na nějakém

megasrazu u nás a divil se, co je motorek na jednom místě, ten si ani nedokáže představit atmosféru na tomto srazu. Už spíš nejde o sraz, ale o změnu světa

jen pro motorkáře. Na zdravění tak zapomeňte, protože by jste museli řídit celou dobu jednou rukou.

Mimo masy motorek je zde spousta doprovodných akcí, jako koncerty, soutěže, výstavy, prostě vše o čem se motorkáři normálně jen zdá a to všechno zadarmo! Jediné, co platíte, je ubytování v kempu

(13euro), stravu a benzín, kterého projedete dost, vydáte-li se na okružní cestu okolo jezera, kdy jedete 11km v koloně asi hodinu. Jsou zde samozřejmě i oficiální společné vyjízdky do okolí.

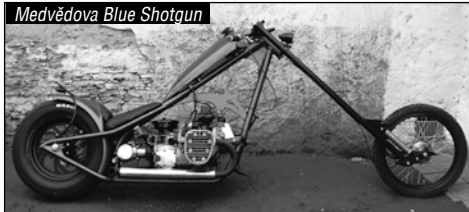
Nebudu akci dále popisovat, protože jí dostatečně znáte z nadšeného vyprávění těch, kteří tam byli a zajisté další rok pojednou znovu, tak jako my.

Z Alp do Chorvatska

Doprovodnou akcí srazu se pro nás stala v posledních letech i dovolená u moře v Chorvatsku na Istrii. Jelikož je to z Faakeru jen asi 300km do Rovinje je průměrně spojit sraz s dovolenou a prodloužit si léto. V roce 2007 jel jen Medvěd s Bětkou a opravdu jim vyšlo druhý zářijový týden počasí. Sluníčko hrálo celou dobu a teplota byla nad 20°C, byl proto šok přejezd přes 900km na jeden zátaž až domů, kde už vládnul podzim a přízemní mrazíky. Loří tak padnul rekord v ujeté vzdálenosti za jeden den – ráno odjezd v 9 hod. od moře a pohodovou jízdu v 10 hod. večer doma (tip na víkendovou akci:-).

Nové stroje v klubu

Medvěďova Blue Shotgun

Stavba Blue Shotgun okolo motoru Dněpr K750 se stala dalším Medvěďovým výtvořem s velkými ambicemi. Vše je zde vlastní konstrukce a výroby dotaženo do absolutní jednoduchosti. Perličkou je originální přední odpružení, převod pohonu z kardanu na řetěz, bžděná rozeta a rozvor k 2,5 metru. Možná díky své pře-extrémovanosti nezbudila u veřejnosti takový ohlas jak se čekalo. Pro Medvěďa se však jedná o vrchol choppersyumu a srdeční záležitost. Plány jsou však i na další novou stavbu – Black and Chrome Arrow s použitím starých technik v moderním stylu viz obrázků pod článkem.

3D návrh další stavby

Milanův NightRod Special

Milan je příkladem motorkáře, který si plní sny v poměrně krátkém období života. Poznali jsme ho jako mládě bez not na Dragstaru 650, za nějaký rok proháněl jedenáctku a vloni měl přesedlat znovu. Všichni jen spekulovali, co si pořídí za stroj z vyšších sfér. Když opustil myšlenku Wariora nebo Triumph Rocket pro jejich neohrabanost, sáhnul k tomu nejlepšímu pro uspokojení jeho touhy mít powercruisera s mega silou a závodním nábojem. Získal k tomu však o mnoho víc, získal legendární značku, pořídil si Harley Davidson. I když není Night Rod Special zrovna typický HD opadaly z Milana staré nášivky japonců a máme mezi náma v klubu prvního „harykáře“, když však nebudeme počítat Kolumba, kterej jakoby ke klubu také patří a vlastní nyní Haryky hned dva - Sportstera a letos povýšil na Nightraina.

Hugův koutek... jak to viděl před rokem...

Hugův koutek

aneb další pohled na věc

Koutek: - aneb jak Randál na úbytě zašel.

Zdarec – kanec. Nebo spíš konec. Tak nějak mě chytla „nostalgická“, vlezl na naše čím dál tím méně častěji aktualizované webovky a pojal

se pročítat starší (vlastně všechna) čísla Randálu. Vlastně jsem hlavně prolejel ty svoje kecy, abych se náhodou neopakoval. A na co jsem přišel?? Kromě toho, že jsem si všiml s ničím nebral servítky a taky byl často dost sprostěj (no a co, kurva!), jsem vám všem cpal do lebek, že jestli chcete Randál pravidelně, musíte ze sebe něco vytlačit a rozmáznout to po papíře. A hlavně tlačit na Medvěďa. No jako bych hrách na stěnu házel. V jednom čísle jsem psal, že z Randálu se stane ročník a je to tady. A proč? Protože všechno leží na bedrech jedné jediné os-

oby a ta pokud není tlačena, vychvalována a poplácávána po zádech, na to prostě sere. A já se jí nedivím, sral bych na to taky. Vlezl si na naše stránky (ať se konečně to počítadlo návštěv taky hne) a podívá se na všechny ročníky. Tak takhle nějak by měla vypadat pyramida. Až tam přibude toto číslo, bude mít i vrchol. A co na tom, že dnešní Randál má přes dvacet stránek! Já se chci každé měsíc těšit na super mášu se spoře oděným doprovodem na obalu a přečíst si, co jsem kde vyváděl, páč né vždy si všechno až tak do detailu pamatuju. Tak třeba rok 2006. Myslím, že byl asi jeden z nejbohatších na akce za posledních léta a pochybuju, že je v tomto čísle popsáno vše a do úplných detailů. Třeba jo, ale páč toto smolím jen tak z dlouhé chvíle, tak nevím o čem si právě čteš. Možná až se mi dostane do rukou schvalovací verze napíšu koutek ještě jeden a pak se teprve dozvíš, jaké díry v harddisku Medvěď má. Tak za dva roky načtenou. Hugo.

Výstavy Motocykl a Bohemia Custom

Výstava Motocykl je tradičním symbolickým zahájením motorkářské sezóny. V posledních letech však mnoho motorkářů její návštěvu zvažuje, jelikož díky moderním vymoženostem, jako třeba internet, se o novinkách dozví všechny podrobnosti dřív, než budou vystaveny.

Návštěva je tak pro mnohé spíš takové probuzení do nového roku a tak 60tisíc návštěvníků veletrhu není problém.

Pro milovníky chopperů je součástí výstavy i souběžná soutěžní expozice staveb a přestaveb motocyklů pod názvem Bohemia Custom. V roce 2008 proběhnul už její třetí ročník. Klub Royal

Riders a spolupráci několika Kutnohorských nadšenců prezentuje pravidelně Medvěd svými doma stavěnými výtvoři. Na prvním ročníku dokonce bodoval a jeho stavba okolo motoru Ducati – Indiana získala 1. místo a 2. místo i jeho další stavba Fena v kategorii chopper/cruiser. Další rok už neuspěl díky změně pravidel, kdy musel mít stroje „chopper/cruiser“ techničák. Spadnul tak mezi ty nejdražší nejextrémnější stavby „radical custom“, kdy s jeho rozpočtem do 20tis. Kč nemohl konkurovat stavbám za milióny. Letos se však (nejen díky jeho druhu staveb) přidala kategorie Old School, kde získala legendární Fena 3. místo.

Zahajovací vyjížďka '08

Letošní již desátá zahajovací vyjížďka Royal Riders vyšla díky tradici konání o Velikonoční neděli na 23. března 2008. Tento skoro ještě zimní datum odradil mnoho účastníků našich vyjížďek. Ranní sněžení však neodradilo úplně všechny, a tak se nečekaně sjelo v 11 hod. Na Valech v KH přes 30 těch opravdu skalních.

Trasu jsme přizpůsobili venkovním 5°C a jelo se tak jen přes Sedleckou pouť směr Nové Dvory, Sv. Kateřina, Kobylnice, Záboří a zpět do restaurace Na Huse. Klobouk dolů před všemi, kdo s máma jeli a díky za přízeň. Zato někteří členové klubu stydět se, že jste se nepřijeli ani podívat.

Jedním ze skalních je Tomáš, letos dokonce přijel i s celou rodinou na Bavoráku s nově připojenou sádkou Velorex

POZVÁNKA NA AKCI

Royal Riders
motoklub Kutná Hora

10 pořádá jubilejní 10. ročník
10 setkání motorkářů a jejich příznivců

NĚST LEJŤ

13.8.2008

MÍSTO AKCE
BUDE UPŘESNĚNO

LIVE ROCK **BARD** **CHLEJF**
PUNK HEAVY METAL
FREE TIME NĚCO
KROUDELNÍKŮ SYN
PSP SIBET SORRY...

tradiční akce / motorkářské soutěže / spousty piva

...a to byl **RANDÁL**
BUDE ZASE?!?

Randál - Info listy Royal Riders motoklubu Kutná Hora - 2006/2007/2008 - X. ročník - **Tiskovina k volnému odběru - ZDARMA!**
Redakce: Michal, Hugo a ostatní členové Royal Riders motoklubu Kutná Hora - **Foto:** Michal a archiv Royal Riders - **Grafická úprava:** Michal - **Korektura:** není - **Tisk:** „nějaká laserovka se vždy najde“ nebo nejbližší copyshop - **Distribuce:** od členů Klubu Royal Riders.

www.royalriders.cz